

רחל מרחלת על כל העולם

יחסי ציבור פרטיים

פעם, כשאורי אנג'ל, בן למישפחת אנג'ל המפורסמת, היה אומר לאשתו שהוא יורד לאילת, היא ידעה שהוא הולך להיפגש עם ענת עזר, היח"צנית של מלון אויה טונסטו. אשתו, ליאורה, בתו של איל-הספנות יולי עופר, ידעה שהוא מתפרפר, והכינה שזה זמני וכך היה. אחרי שהרומאן נגמר, חזר הבעל הסודר לרעייתו האוהבת. אך בעת האחרונה התחיל הבעל להיעלם שוב, והפעם במרחבי גוש דן. רעייתו חשדה שמדובר ברומאן חדש, אך בחוש הנשי שלה היא החליטה לבדוק את העניין

אורי אנג'ל במרחבי נושדן

בחשאי, וגילתה שהיח"צנית מהעיר הרומית העתיקה את פעילותה המיקצועית בתחום הפירסום למרכז השפלה, ובעיקבות השינוי התחרש הרומאן.

האשה החכמה נקטה יוזמות. הבעל שוב חזר לביתו, ושלוס-הבית הושב על כנו. כעת ענת עזר עוז מקווה שאולי בפעם הבאה יהיה לה רומאן עם גבר פנוי.

צבי טיב העולם הזה

אסי דיין וקרוליין לנגפורד האמא התעצבנה

ובמשך שעתים הוא קרא לה את כל החומר. לא, אני לא יודעת על חשבון מי הטלפון. אמא של קרוליין מאוד התעצבנה, ומייד היא טילפנה לבתה וצעקה עליה כאנגלית. זהו!

אסי דיין — ידעתי שנחשתם כבר — לקח את שלושת גליונות ידיעות אחרונות. שבהם התי-פרסמו קורות-חייה של קרוליין לנגפורד עם דיין הצעיר, תירגם את כל החומר לאנגלית וטילפן אל אמא של קרוליין, היושבת באנגליה,

צעקות באנגלית

דין! געולר! מספיק! אני לא רוצה יותר לשמוע! מה אתם רוצים ממני? אני לא יכולה יותר! אני לא מוכנה יותר! מסרבת לשמוע! מסרבת להקשיב! תעזבו אותי! אין לי כוח! אני ממוטטת! אני שבורה! אני הרוסה! קצתי בחיי! לא נרדמת בלילה! נמאס לי מהמישפחה הזאת! אם אשמע עוד סיפור אחר עליהם, אחתוך לי את הוורידים. זאת הבטחה! אז עכשיו הסיפור האחרון, ויותר לעולם לעולם-לעולם לא תשמעו ממני כלום באתו עניין.

המדע לשרותינו

פעם, כשאשה מבוגרת ניהלה רומאן עם גבר יותר צעיר ממנה, סבלו מזה כולם. כל החברים של הגבר היו אומרים, "למה הוא לקח זקנה?" וכל החברים של האשה היו אומרים "מה היא צריכה את הילד הזה?" אבל אנחנו חיים בסוף המאה ה-20, והמדע עובר לטובתנו שעות נוספות. הנה, המיקרה של אשת-העסקים המפורסמת, שבעלה התגרש ממנה לפני קצת יותר משנה, ואחרי-כך ניהל רומאן עם האלמנה הכי מפורסמת בארץ. האשה היתה במשבר שנמשך די הרבה זמן, וזאת אומרת עד שהיא פגשה גבר הצעיר ממנה בשמונה שנים, ובעזרתו התחילה לחייך שוב. אבל האשה, למרות האהבה, לא נעשתה עיוורת, ובכל בוקר היתה מסתכלת בראי ואומרת לעצמה "אני נראית מבוגרת ממנו, וזה לא טוב." אמרה את זה פעם, אמרה פעמיים, אמרה שלוש, ואחרי זה טילפנה למנתח פלאסטי וקבעה תור. לפני שבוע ראיתי אותם. היא נראית יפה, ואלמלא ידעתי שהוא צעיר ממנה, לא הייתי מעלה ברעתי. טוב, אז גם את הבעיה הזאת פתרנו. אפשר להמשיך הלאה.

ועוד

דיין

לפני כמה חודשים סיפרה לי אחת מדוגמניות הצמרת שהיא ראתה את הגברת רחל דיין המטיילת בשעות-הערביים כיפו העתיקה בין הגלריות והמיסערות, כשהיא מלווה בגבר מרשים וצעיר. לא האמנתי.

ימים אחרים לאחר מכן סיפרה לי אופנאית ידועה, המתגוררת כיפו המשוחררת, שהיא ראתה את הגברת דיין האלגנטית כשהיא רצה על חוף ימה של יפו, בחברת גבר מרשים וגבה קומה, ושניהם לבושים בטריווינג. אפילו לא ביררתי זאת. אמרתי לעצמי שהן בוודאי טעו, וזאת מישהי אחרת. מה גם שחל שינוי כתיסרוקת שלה, ושהמרחק שבו שתי הנשים צפו בה היה רב.

לפני כמה ימים התקשר איתי השפיון שלי במנדלי-דייד וסיפר לי שהוא ראה את הגברת דיין יוצאת לכיוון החניה של בניין-מגוריה, בחברת גבר אלגנטי, ושהשניים נראו מיוודים מאוד. אבל

מצא אשה טובה — מצא טוב

מיריה שאר ואשתו החוקית לא הספיקה לו

על מיריה ומושה שחר כתבו הרבה, בזמן האחרון. בנייהווג הם בעלי-הברת-האופנה מיפ, שהסתככה בצרות גדולות. משה שחר נשא את מיריה לאשה לפני 10 שנים, ובעזרתם של הורי מיריה, שהם בעלי מיפעל-בגדים בבלגיה, פתחו מיריה ומושה בית-חרושת שהלך וגדל וגדל, עד שכנראה התנפח לגמרי והתפוצץ. בזמן שמיפ היה עסק משגשג, הרגיש משה שהוא כמעט מלך-העולם, ובתור שכזה אשתו החוקית לא הספיקה לו. היו לו איראלה רומאנים קצרים, וגם רומאן אחד ארוך ורציני עם אשה בשם אילנה, שגם עסקה בענייני-אופנה. כשנודע הרומאן למיריה ולמישפחתה, הם הפעילו עליו לחץ לנתק את הקשר, והוא אומנם ניתק, ואילנה נסעה לפאריס. אבל בארץ נשארו הרבה נשים, וגם חוץ-לארץ מלאה בהן. באחד ממסעותיו למיורח הרחוק הכיר אבי ריקאית עשירה, התאהב בה ונשאר איתה. פעם בחודש הוא היה מגיע ארצה, לבקר את אשתו ואת הבנות, וחוזר לאמריקאית. ככה זה נמשך זמן רב — למעשה עד שמישטרת-ישראל שמה עליו יד, והושיבה אותו בכית-המעצר, עד שהתביעה נגדו תהיה מוכנה או לא.

תנחשו מי באה לבקר את משה שחר כמעט בכל יום בכית-המעצר, כשהיא מביאה איתה חיוך חם, סירים מלאים אוכל, עיתונים וספרים? מיריה שחר, כמובן. אז אני אומרת לכם — אם לא בשביל משהו אחר, אז לפחות בשביל יום גשום צריך שתהיה לכם אשה חוקית.

רחל דיין נבר מרשים ואלגנטי